

mer kun faa en Stilling, forskellig fra Stillingen i andre Købstæder, hvor de have mere end een Kirke, og det er langt de fleste Købstæder, der kun have een Kirke. Stillingen i Købstæderne med kun een Kirke er den, at enhver Skatteyder maa udrede samme Procent, forholdsvis lige store Beløb til sin Kirke, ganske ligesom her i København.

Jeg havde ventet at faa af det ærede Medlem nogle Eksempler paa Præster, der skulde ved denne Lov have søgt at skaffe sig Lønningsforhøjelse. Det er sket næsten overalt, siges der i Betænkningen. Det ærede Medlem havde ikke Materialet hos sig og kunde derfor, sagde han, ikke nævne noget Eksempel. Men jeg er ogsaa ganske vis paa, at der gives intet Materiale, hvor saadanne Eksempler vilde findes. Det ærede Medlem søgte at dreje det om til, at der var Præster, der oppebære Huslejegodtgørelse. Ja, ved nogle af de gamle Kirker er der tillagt Præsterne Bolig eller senere Huslejegodtgørelse. Det er en Ordning, der gaar Aarhundreder tilbage og stammer fra Christian V's Lov, men der har ikke fundet nogen Forhøjelse af nogen saadan Huslejegodtgørelse Sted, saa det hjælper ikke, at det ærede Medlem vil dreje denne Paastand om, at Præsterne have forsøgt ved Hjælp af denne Ligning at skaffe sig højere Lønning, altsaa dreje den om til, at det er en højere Huslejegodtgørelse, de have villet skaffe sig, for ogsaa dette er fuldstændig fejlagtigt.

Jeg nævnedes, hvorledes vi i Aarene 1893, 94, 95, og 96 Aar for Aar havde haft den samme Lov om en almindelig Kirkeligning til Forhandling, og at man da i saa ringe Grad fandt denne Ordning urimelig eller uretfærdig, at Loven Aar for Aar ikke havde kaldt en eneste Taler frem, at første Behandling gik, uden at nogen tog Ordet. Dertil sagde det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) nu for et Øjeblik siden, at deri var der intet mærkeligt. Man vidste, at Loven vilde gaa i et Udvalg, hvor den skulde hvile. Men ogsaa dette er jo ganske forkert. Nej, Loven blev vedtagen Aar efter Aar. I de nævnte Aar passerede Loven her i Tinget uden Modsigelse, for endelig at blive vedtagen ved 3die Behandling. Det er unægtelig noget ganske andet, end hvad det ærede Medlem nu vil forklare os: at Loven gik til et Udvalg, hvor den blev liggende.

Det ærede Medlem sagde, at denne Kirkeskat er dobbelt saa høj under Ven-

stres Regering som under Højres. Det er ikke rigtigt. Loven af 1. April 1888 fastsætter som Maksimum $\frac{1}{5}$ pCt., men Loven af 1903, som man her foreslaar at forlænge for de følgende 5 Aar, fastsætter som Maksimum kun $\frac{1}{10}$ pCt. Det ærede Medlem nævnedes endelig lejlighedsvis, at Holmens Kirke og Garnisons Kirke stode henholdsvis under Marineministeriets og Krigsministeriets Patronat, og det ærede Medlem udtalte saa: Hvad var da rimeligere, end at de paagældende Ministerier, som have Patronatet for disse Kirker, skaffede de nødvendige Midler til disse Kirkers Restaurering? Jeg tror dog ikke, det ærede Medlem vil fastholde dette Forslag, naar han nærmere overvejer det. Det ærede Medlem vil nemlig erindre, at de allerfleste Hovedkirker her i København have Magistraten til Patron. Vil da ogsaa det ærede Medlem med Hensyn til disse Kirker sige det samme som han sagde for lidt siden, at saa er det ogsaa rimeligt, at Patronen sørger for disse Kirker.

Hammerich: Jeg skal ikke forlænge Debatten meget. Jeg vil kun overfor det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) have Lov til at udtale, at medens jeg sad i Borgerrepræsentationen, har det Spørgsmaal, hvorvidt Københavns Borgerrepræsentation skulde have nogen Indflydelse paa den Sag, vi her behandle, eller ej, ikke ligget for. Havde det ligget for, tror jeg, jeg ikke vilde have stillet noget Krav i saa Henseende. Jeg vilde finde det i og for sig ønskeligt, at Borgerrepræsentationen giver Oplysning og Vejledning i denne Sag, men at det er Staten, som har den endelige Afgørelse. Men det ligger slet ikke for her. Hvad der derimod ligger for, og hvad jeg vil staa ved, er, at i samme Grad, som det ærede Medlem og hans Parti blive dominerende i Københavns Kommunalbestyrelse og komme til at regere den, ønsker jeg baade i den ene og den anden Henseende, at Kommunalbestyrelsens Magt kan blive begrænset, og ganske særligt ønsker jeg det, naar der er Tale om at yde Hjælp, Støtte og Bidrag til Kirken. Ellers vilde den nemlig være ilde faren.

Overfor nogle Oplysninger, det ærede Medlem gav om, at hvis Bidragene vare blevne fordelte paa Sognemedlemmerne i Stedet for paa samtlige Skatteydere, vilde det overordentlig haardt have ramt 2 Sogne, nemlig Frelserens- og Christians-Kirkens, skal jeg sige, at det ogsaa vilde